

foreslaaet, og man har kaldt det et meget radikalt Skridt. Nu interesserer det mig at se, at den nuværende Valgmaade til Landstinget, de til Penge og Hartkorn knyttede Privilegier, er opgivne af alle, ogsaa af dem, der sidder her i Kraft af disse Privilegier. Det har interesseret mig at se, at Højre baade i Folketing og Landsting med Tilslutning af deres Repræsentantskab har erklæret at kunne give Afkald paa det nuværende Privilegium for Penge og Hartkorn. Men naar det er Tilfældet, synes jeg ikke, at der er nogen stor Grund til at rette saa stærke Anker, som Højre har rettet mod Ministeriet for det Forslag, her foreligger. Jeg gør opmærksom paa, at den Overgang, der vil ske fra det nuværende og til det, der vil komme, hvis dette Lovforslag ophøjes til Lov, er jo ikke nær saa stor som den Overgang, der skete i 1849, da man gik fra Enevoldsmagt til en fri Forfatning. Nu har vi haft en fri Forfatning en Række af Aar, og man er dog berettiget til at haabe, at Befolkningens Udvikling er gaaet fremad baade i den ene og den anden Retning, og at Befolkningens store Flertal nu er ganske anderledes politisk interesseret end i 1849 og har ganske anderledes Oplysning om de Samfundsanliggender, som Rigsdagen befatter sig med.

Se, det, det gælder om, er altsaa ikke blot at afskaffe de nuværende Privilegier, hvad det interesserer mig, at alle er enige om; men det næste store Skridt er at afgøre, hvad der skal sættes i Stedet, og her har Regeringen i Overensstemmelse med Folketinget foretrukket, at det bliver de kommunale Raad, der som saadanne faar Valgretten til Landstinget i deres Haand. Der har været Forslag om andre Valgmaader, og ogsaa indenfor Venstre har der været delte Meninger om, hvorvidt en saadan Ordning var at foretrække fremfor en Aldersgrænse. Men hvad en Aldersgrænse angaar, forekommer det mig, at alt afhænger af, hvordan den bliver fastsat, og hvilke Betingelser man knytter til den. Thi hvis man vælger en Aldersgrænse — og derom er man selvfølgelig villig til at forhandle — og man med en saadan sammenknytter en vis Skatteydelse og da navnlig en Skatteydelse paa Formue og Indtægt, vil det vise sig, at man derigennem afskærer en saadan Mængde Vælgere, at et saadant Forslag er umuligt at praktisere. Og tager man samtlige Vælgere over en vis Aldersgrænse, 30, 35 eller 40 Aar, og lader dem vælge efter For-

holdstalsvalg, medens de samme Vælgere er med til at vælge til Folketinget ved direkte Valg, saa vil Resultatet vise sig at blive omtrent det samme. Det forekommer mig, at et Landsting, der udgaar af den samme Vælgermasse, af den samme Vælgerbefolkning, vil blive omtrent det samme som det Folketing, der udgaar af den almindelige Vælgerklasse; thi det er jo dog ikke almindeligt, at Folk skifter politiske Anskuelser, hverken ved 30, ved 35 eller ved 40 Aars Alderen. Derfor har Regeringen og Folketinget foretrukket at lade Kommuneraadene vælge det fremtidige Landsting, dog saaledes, at Landstingets 54 efter Forslagets almindelige Regler valgte Medlemmer kan supplere sig med 12 Medlemmer, hvorved man kan skaffe den Sagkundskab, man mulig ønsker at supplere Tinget med, naar de almindelige Valg er forbi.

Der er fra Højres Side krævet en særlig Repræsentation for Sagkundskaben, og jeg har nu læst Referaterne af et stort Møde, der blev holdt her i Byen forleden, hvor Sagkundskabens og Fagkundskabens Repræsentanter har været samlede for at drøfte dette Spørgsmaal. Der er faldet mange stærke Ord, adskillige bitre Ord og adskillige voldsomme Ord, som jeg ikke skænker nogen Opmærksomhed. Men det, der har forundret mig, er, at en Forsamling, hvor der var Ordførere, som repræsenterede højst forskellige Samfundsklasser: en Jurist, en Professor, en Officer, en Bagermester, og kort sagt Repræsentanter for forskellige Virksomheder, har paabe-raaet sig Sagkundskabens Ting og krævet en Valgordning, der medførte, at disse Organisationer særlig blev repræsenterede, uden at alle disse sagkyndige Talere, som der havde Ordet, har ydet et eneste Bidrag til Belysning af, hvorledes et saadant Krav praktisk skal iværksættes. Der er ikke kommet saa meget som et Fingerpeg eller en Antydning af, hvorledes en Grundlovsrevision skulde se ud, som skulde skabe en særlig Repræsentation for disse forskellige Organisationer, hverken for Industri og Haandværk eller for nogen anden Institution. Det er at haabe, at de Forhandlinger, der nu skal foregaa her om denne Sag, vil føre til større Klarhed over dette Forhold, og jeg skal vente med at sige min Mening om den Resolution, der er udgaaet fra Højre, efter at Folketinget havde vedtaget det foreliggende Grundlovsforslag, indtil jeg har hørt Ordførerne for Højre i dette Ting udtale sig derom eller motivere deres Standpunkt, da